

KOMENTARJI

Zbirka in presoja urednik

Reporterji ameriških dnevnikov in revij so se smeli minule mesece — namreč od kar je kominform napovedal boj Titu v Jugoslaviji precev svobodno kretati. Toda njihova poročila so vseeno največ pristranska, pa tudi soražna. Poročevalci čeških Daily News, ki je bil v Jugoslaviji okrog deset tednov, piše o peganjanju cerkve v "Titovi državi." Svojega spisa ni poslal iz Beograda, pač pa šele ko je prišel v Rim. To, da je cerkev izgubila svojo prejšnjo moč, je resnica, in pride čas, ko bo ob njo tudi v Italiji. Toda izgubila jo je v politiki, ne v božjem pastirstvu. In to je udarec. Posebno še v takih deželah, v katerih je bila katoliška cerkev diktatorska politična sila — npr. kot je bila v Sloveniji, na Hrvaškem, na Slovaškem in Poljskem.

Zurnalist Walter Trohan piše iz Washingtona, da je celo predsednik Truman nezadovoljen, ker se cerkev toliko utikuje v politiko. Pravi, da sta najbolj vsiljivi katoliška in židovska cerkev, pa ne v zahtevanju stvari v nebesih temveč tu. Židje bi radi vsake sorte koncesije za Palestino. Katoličani hočejo državno podporo za svoje šole — prizadevajo si, da bi predsednik imenoval čim več uglednih katoliških pravnikov za sodnike, jih nominiral na diplomatska mesta, jim pomagal v volilnih kampanjah in pa da bi čim bolj sodeloval z Vatikanom — kot da to kar sedaj stori sveti stolici v korist niše dovolj. Trumana je že tisti protestanti, ki se nanihujeta, da čemu ima pošljanici pri papežu, ko pa vendar nate tradicijo določajo, da je cerkev v Zed. državah ločena od države. Vsled teh protestov je dosedanji Trumanov poslanik v Vatikanu — prej je bil Roosevelt, resigniral — in protestanti hočejo, da se nikogar ne pošlje na njegovo mesto. A če Truman res ne bo koga imenoval, da se vrne v Rim, se bo pa katoliški cerkvi zameril. Ničudno, če je vsled teh pritiskov božjih namestnikov postal Harry Toliko hud. Kdo pa ne bi bil!

Razmere v Jugoslaviji gotovo niso idealne, posebno ne ako greš med take ljudi, ki so v pomankanju in ki so jim razni birokrati storili krivico. Venadar pa je potrebno in pravčno presoditi položaj z vseh strani. Dežela, ki gre skozi toliko vojno in vrtega še skozi tako burbo revolucije, pač ne more biti drugega kot nervozna in veliko ljudi — morda celo večina — je nezadovoljnih. Treba pa se je vprašati — ali ima načrt vlade namen ustvariti v svojih gradnjah normalnejše razmere in dvigniti živilske ravne, ali pa će se v svojih dejanjih vedti kar tja vendan — če so ji kapriče vsa briga in ljudstvo nič. Američanom ni priporočiti iti sedaj kamorkoli v Evropo, razen morda v Pariz in v Švico, ako imaš dovolj dolarjev, pa tudi v Londonu z dolarji ne bo slab izsel. A iti v rojstni kraj — kaj pa boš čul kot pritožbe, jamraje, kritike?

PROGRESIVNE
SLOVENKE
Cleveland, Ohio
vprizore drama
"VIDA GRANTOVA"
v nedeljo 26. februarja
ob 3. pop. v Slovenskem narod.
domu, St. Clair Ave.

Citajte o tem dopis na angloški strani v tej številki.

PROLETAREC

Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze in Prosvetne Matice

ZVEZA MED USSR IN KITAJSKO JE OGROMNEGA ZGODOVINSKEGA POMENA

Dve po prebivalstvu največji državi na svetu sta sedaj v zvezi. Sklenjena je bila nedavno v Moskvi na konferenci zastopnikov nove Kitajske in USSR.

To je svetovni dogodek.

Obe državi sta izvedle socialno revolucijo in obe gradita socializem — po svoje seveda in obe ogrožata star red ter kapitalizem kjerkoli je še ostal.

Preobrat na Kitajskem je še posebno prizadel politiko Zed. držav. Ves čas se je naša vlada oglašala za zaščitnico Kitajske. Ves čas je trdila, da v tej svoji politiki ne zahteva drugega kot vrata na Kitajsko odprt vsem deželam. Namreč v trgovini in v diplomaciji. Skozi dolgo dobo pred prvo svetovno vojno je bila Kitajska največ monopol Anglije in deloma Francije, Nemčije in Japanske. Do poraza carske Rusije v vojni z Japonsko l. 1905 je imel na Kitajskem — največ v Mandžuriji — veliko moč tudi carjev imperializem. Politika Zed. držav pa je šla za tem, da se i naši trgovini odpre vrata na Kitajsko. Evropske velesile so jih ji pripirale, toda po dveh svetovnih vojinah so prenehale biti velesile in tako je Kitajska pod Čiang Kaiškom prišla pod ameriško stero vpliva in tudi pod ameriško zaščito. Toda šele med drugo svetovno vojno so te države Kitajski obljubile odreči se privilegijem, ki so si jih uveljavile v nji — s silo in s podkupninami seveda. Kitajski sodnik ni smel soditi in ne obsoditi državljanu tujih sil, pa tudi ako je izvršil še tolikšen zločin. To pravico je imel le sodnik iz one države, kateri je zločinec pripadal. Kitajci so bili brez moči. Njihova boksarska vstaja je bila zadušena s skupno intervencijo evropskih velesil in s pomočjo Zed. držav.

Tudi revolucija, izvršena pod velikim socialistom Sun Jat Senom, ni mogla v razmah, ker je bil evropski imperializem na Kitajskem premočno zasidran. In tako se je Sun Jat Senov sen izjavil. Njegov naslednik Čiang Kaišek je postal reakcionar in njegov vladni sistem je postal gnezdo največje korupcije kar jih poznano in tako je v teh okoliščinah nastalo rekevanje komunistična vstaja, ki je trajala mnogo let. Do konca lanskega leta je bila vsa Kitajska osvobojena izpod Čiang Kaiškovega režima, le še nekaj otokov je ostalo pod njim — med njimi Formoza. Ako ne bi imel ameriške pomoči, bi moral tudi iz nje že pobegniti.

Silna zgodovinska zmota ameriške vlade v minulih letih je, ker je podpirala na Kitajskem režim, o katerem je vedela, da ga narod ne mara. Ljudstvo pa si je predstavljalo, da ako so se ruske mase lahko odresle carja in feodalizma, čemu se ono ne bi moglo ostresti feodalcev in korumpirane Čiang Kaiškove žlate!

Ameriški vlasti se sicer mora priznati, da je skušala pripraviti Čiang Kaiška in komuniste v sporazum, a vsi njeni naporji v ta namen so se izjavili. In nato pa je podpirala propadajočega Čiang Kaiška s toliko večjo vremenu.

Tako si je naša vlada s to ponesrečeno, silno draga taktiko, zaprla vrata na Kitajsko. Za koliko časa — to bo pokazal bodoči razvoj. A za sedaj v Washingtonu.

(Konec na 2. strani)

Nauki iz bojev proti uniji premogarjev

"Čemu Lewisa ne zapro? Kaj pa misli da je! Diktator?"

To čuješ od marsikoga, ki ni kapitalist ampak reyen delavec.

Od kje je vzel te besede? Iz dnevnega tiska in od komentatorjev po radiu.

"Ljudje zmrzujejo," ti pripoveduje, "bolničnican manja premoga, vlake zredčujemo — vsi trpimo posledice radi enega človeka."

Ta delavec — in sto tisoč je takih, ne razume, da graja samo eno stran, zato ker je o tem delgem boju vedno čul samo eno plat zvona — tisto, ki brenka v prid družb in zoper organiziranega delavstva.

Tudi ako bi vsi listi, ki jih izdajajo unije, pisali v prid premogarjev, vseeno bi delavci o pravilih vzrokih te borbe zelo malo vedeli, ker berejo zgolj časopise, ki jih izdaja velekapital, in poslušajo po radiu komentatorje, kateri reči "sponsorirajo" najbogatejše korporacije. Pa tudi tisti v radiu, ki oglašajo kako robo za majhne družbe, nismo govoriti po pravici. Morajo la-gati v oglašanju in v tolmačenju garjev povprečno večje kot pa so se nedavno drugi za drugim

sporov med unijami in delodajalci. Tega se kajpada delavci krije, ker se nečejo na svojo roko seznaniti z resnicami, unija pa nima ne radia, ne velikega časopisa na svoji strani.

V plačanih in neplačanih propagandi premogovniških družb se dokazuje, da so kopači črnega zlata plačani višje kot še kdaj prej. Nič pa se v takih oglasih ne pripoveduje o nestalem delu, o garanju v rovih, o posrečbah, boleznih, ki nastajajo med premogarji vsled njihovega dela, sploh — prikazuje se jih za nekakšen "subverzen element", ki nima za javno blaginjo nobenega senci in smisla.

Premogarji se še spominjajo, kako strastno se jih je s tako propagando blatio in napadelo med vojno. Marsikdo je verjel, da je premogarju le za denar — pa bo del samo če bo dobil toliko kot zahteva — ali pa bo ostal doma, pa če vsa industrija ustavi radi tega in gre v tem sin v bitko brez orožja in brez vsega, da bo po krivid "Lewisovem" ubit. Taki ljudje niso nič pomislili, da so družine premogarjev povprečno večje kot pa

držine drugih industrialnih delavcev in da je materi premogarjev sira prav tako hudo ranjena, pa naj pade v vojni ali pa ako ga ubije v rovu.

Vojna proti UMW se vrši dalj

in v večjo silo kot proti katerim koli drugi veliki uniji. In v tej borbi proti nji je prisel celo Trumanovo T-H zakon zelo prav četudi se je v volilinem boju dušal, nato se ga odpravi.

Premogarji dobro čutijo, kako

je javnost ščuvana proti njim in

jim je težko radi tega. Morda je

njihov predsednik Lewis res

"premrt" — morda je tu pa

tančno netaktičen, a kaj pa

druga stran?

V propagandi v kapitalistič-

tem tisku nihče ne omenja pre-

mogovniških družb. Čemu ne bi

povedali, da je za spor treba

najmanj dveh — in da so premo-

govniške družbe izbrane sedanj

čas za uničenje unije premogarjev,

kakor so se take borbe lotile

tudi po prvi svetovni vojni v to-

liku, da ni od UMW skoraj ničesar več ostalo.

Nekateri voditelji drugih unij

garjev povprečno večje kot pa

so se nedavno drugi za drugim

držine drugih industrialnih delav-

cev in da je treba premogarjem v njihovi sedanjosti težki

borbi pomagati in so iz svojih

blagajn v ta namen določili po nekaj tisočakov in desetisočakov.

Toda proti UMW se je v začetku februarja spustila v boj

Trumanova administracija, sedeva na stroške vseh nas, vstavlja na stroške premogarjev.

A čemu se zvezna vlada ne

zgane tudi proti trdovratnim

premogovniškim magnatom, le

zakaj kriči samo zoper Lewisu

in UMW?

Voditelji drugih unij bi o tem

lahko razmišljali namesto da

spet agitirajo za Trumano

stranko. Ako bi rekli tudi operatorjem

— čemu pa se ne pobotate z

UMW? Zakaj skrivate uniji ubiti

njen penzijski sklad ter njeni

premogovniški sklad ter njene

druge pridobitve?

Ne — to se pod tako administra-

cijo in taki politiki unijih

voditelji drugih unij bi o tem

lahko razmišljali namesto da

spet agitirajo za Trumano

stranko. Ako bi rekli tudi operatorjem

— čemu pa se ne pobotate z

UMW? Zakaj skrivate uniji ubiti

njen penzijski sklad ter njene

druge pridobitve?

Ne — to se pod tako administra-

cijo in taki politiki unijih

voditelji drugih unij bi o tem

lahko razmišljali namesto da

spet agitirajo za Trumano

stranko. Ako bi rekli tudi operatorjem

— čemu pa se ne pobotate z

UMW? Zakaj skrivate uniji ubiti

njen penzijski sklad ter njene

druge pridobitve?

Ne — to se pod tako administra-

cijo in taki politiki unijih

voditelji drugih unij bi o tem

lahko razmišljali namesto da

spet agitirajo za Trumano

stranko. Ako bi rekli tudi operatorjem

— čemu pa se ne pobotate z

UMW? Zakaj skrivate uniji ubiti

njen penzijski sklad ter njene

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, III.

GLASNO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE

NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;

za četr leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do petka

popoldne za priobčitev v Številki naslednjega teda.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workmen's Publishing Co.

Ine. Established 1906.

Editor: Frank Zaitz - Business Manager: Anton Udovich

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.

Foreign Countries: One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Avenue CHICAGO 23, ILL.

Telephone: ROckwell 2-2864

Z UPRAVNICOV MIZE

Anton Udovich

Ne vem kako bi danes začel to kolono, ker več stvari mi roji po glavi, ki so si medsebojno v konfliktu. Treba jih bo bolj premisli, predno jih omenim.

Naj vam malo povem kako je sel Janko v pokoj.

Janko kot smo ga klicali v tovarni, ni bil Slovenec — bil je Poljak. Da bi njegovo drugo ime zapisal, bi ga najbrž ne spravil v eno vrste in izreči bi ga tako ne mogli. Janko je bil eden onih trpinov, ki je svoj križ nosil zelo potprečljivo. Delal je za družbo 42 let in končno so mu povedali, da mora iti v pokoj; dve leti se je branil, ker bil je že 67 let star in zdaj se je moral udati.

Jaz sem si včasih mislil, da si vsak želi; da komaj čaka, da se iznebi tovarne, zdaj vem, da sem se motil.

Ko je delal Janko zadnje dneve po oddelku tovarne, je hodil počasi in žalostno. Pri vsakem stroju je postal in pomisil. Šel nato zopet očitno naprej. Vse te dni mu je rojila po glavi preteklo 42. let. Spominjal se je, kako je on mlad in močan prisel v to tovarno, kako so drugi iz raznih krajev Evrope, raznih narodnosti, tudi prihajali kot on, in pričeli graditi zlato Ameriko. Saj stroji so bili že drugi in po včini tudi delavci na njih, ker njegovih vrstnikov je zelo malo ostalo. Spomnil se je, ob pogledu na te stroje; onih mladih močnih mož, ki niso vzdrali tako dolgo kot Janko. Mnoge že dolgo zemlja krije. Spomnil se je, kako je gledal, ko so podobni stroji trgali prste, lomili roke in noge, tu pa tam tudi katerega ubili, on sam je žrtval eno oko, da se pa ni z družbo tožaril, so mu obljubili delo za življenje. Zadnjih dvajset let je čistil stranišča; ni to častno delo, toda nekdo ga mora vršiti. Imel pa je eno delo poleg tega, na katerega je bil ponosen in to je, da je nam rta plačilni dan pripeljal denar.

Na plačilni dan se je navadno praviral in umil eno uro pred končnim šitom, vzel ročni vozček (hand truck), šel z njim h glavnemu blagajnici, kjer so mu naložili na voziček okovani kovček z gotovino, pri tem ga je obstopilo od štiri do šest mož s pistolami v roki in pa izplačnik je bil znjimi.

Tako je peljal ves zastražen v tem vozičku našo plačo do maledega urada v oddelku tovarne. Tako je Janko tekom let prevozil — lahko bi rekel na milijone dolarjev, ne svojih — toda poseten je pa le bil. Zdaj je pa prisel čas, da bo vse to minilo. Vedel je, da je star — a dokler je bil med nami se je še počutil, da je eden izmed nas. Rad se je nasmejal, da se mu je videlo v brezbojni usta, ker umetnih zob še ni imel, pač pa še svoje tri ali štiri. Ljuba mu je bila njezina pipa, za katero sem jaz vedno trdil, da smrdi — a on je dejal, da "dobže smakuje". Stisnil se je včasih tudi med delom v kot, jo prizgal in potegnil par domov. Vsega se je tako privadol, da si je mislil, da drugačno življenje bi ne more živeti. A zdaj je prišel trenutek, ko bo vse to minilo; kar stresel si je glovo ob tej misli.

Navada je, da kadar gre kateri delavec v pokoj, da si med sodelavci zberemo prispevke za darilo. Navadno damo vsak 1 dolar, za kar se kupi kaka malenkost za spomin; kot v Jankovem slučaju se je kupilo fino pipa. Ne vem kako ta "smakuje". Ko je prišel dan odhoda je zopet šel od stroja do stroja in nam vsakemu posebej stisnil roko in se precej zdržal. Ko je končno šel v delovodjev urad (bosses office) se mu izročili že omenjeno malenkost in kar je bilo več pa v gotovini. Ko mu je boss segel v roko, ga pojavil in mu želel vse najboljše, ni mogel Janko več zdržati — začel je jokati kot mal otrok, ker zdaj je vedel da je prišel tisti trenutek, ko je uradno vržen na smetišče. Vedel je, od zdaj naprej ni več eden izmed nas. Stroje, ki so jih odstranili, so pretopili in naredili nove iz njih. Ali Jankota se ne more pretopiti in tega se je zavedal. Vsi, ki so bili priča temu prizorzu, so bili ginjeni do solz. Težko je trpeti, a ko se pravidi, kot izgleda se tudi težko ločiti od njega. Tako je šel Janko s posebeno glovo in s težkim srcem v pokoj.

Ako se pomisli, da je Židov v Zed. državah morda le kakih pet milijonov, ali nekaj več, je vso, ki so si jo določili zbrati, ogromna. In ni prva. Nobena druga narodnostna skupina ne more tekmovati z njimi.

Zdaj pa z rednim porečilom naprej:

Fontana, Calif. — John Pečnik je poslal naročnino za Franca Bruce, in za Antonia Jordana. To je tudi naš bišviččiščan, ki zdaj uživa toploto kalifornijskega sonca, med tem ko se mi v Chicagu dršamo po ledu.

Pecnik je prispeval v tiskovni sklad \$1.20. Za kar vpraša, paž, ne vem odgovor; le upanje imam, da se vse kmalu izvrši.

Oakland, Calif. — Anton Tomšič mi je pisal, da je s tem zadevo rešen s katero sem ga razčil. Jaz sem že pojasnil, da sem tisto zapisal v šali, kar pa ni bilo vzeto za tako, kar mi je žal, ker moj namen ni nikogar žaliti — a v svojem nerodnem humorju se to lahko zgodi, kot vidim.

Walsenburg, Colo. — Edward Tomšic je obiskal ta urad, ko se je mudil v Chicagu, kamor je prisel na letno sejo glavnega odbora SNPJ — katere je on podpredsednik. Med pogovorom je obnovil naročnino in izročil članarinu Prosvetni matici za društvo št. 299 SNPJ.

Clarendon Hills, Ill. — Joško Ovenc je obnovil naročnino, ko je posetil sejo Delavske tiskovne družbe.

Chicago, Ill. — Johnnie Rock je izročil v imenu JRZ ček za \$171.20. Tudi Johnnie se je udeležil te seje. Naj omenim, da so se te seje udeležili tudi Joseph Culcar, predsednik SNPJ, Fred A. Vider, glavni tajnik SNPJ, Philip Godina, upravnik Prospective, Milan Medvešek iz uredniškega štaba Prospective, Angela Zaitz, Frank Zaitz, urednik te lista, in picec tega članka.

Se vedno v Chicagu — Frank Bizjak je izročil naročnino za Johna Marolta, ki je tudi prispeval listu v podporo \$2.

Anton Krapenc je obnovil naročnino in prispeval listu v podporo \$2, izročil Joseph Oblak.

Louis Hren je obnovil naročnino in prispeval listu v podporo \$1.

Louis Beniger, pravzaprav Ann Beniger, je obnovila naročnino, ko je tukaj urejevala knjige, to je naša prejma upravnica, ki se zelo dobro razume na to delo in edina, ki všeč sedanjega upravnika iz zagat.

Cicero, Ill. — Frank Ivanček je nas obiskal obnovil naročnino in prispeval listu v podporo \$1.

Hinsdale, Ill. — Andrew Potocnik je v spremstvu svoje so-proke Josephine tu v uradu obnovil naročnino, plačal za kolegar in prispeval listu v podporo \$1.50.

Arma, Kansas — Anton Shular, predsednik porotnega odseka SNPJ se je tudi mudil v Chicagu, ko je posetil letno sejo glavnega odbora SNPJ. Med tem je obiskal ta urad in izročil naročnino za Joe Bratkovico iz Pittsburgha, Kansas. Dalje so mu obnovili Katharina Novak, Edison, Kans., in Matt Ulepich, Breezy Hill, Kans. Listu v podporo so prispevali J. Bratkovich \$1.50, M. Ulepich \$1 in K. Novak 50c. Anton Shular je prispeval \$5.

Chisholm, Minn. — Frank Klune je pisal temu uradu in malo pokritiziral, ker se ni kolesarjev. Pravi, da izgovor, da imamo doig v tiskarni ne drži Nadaljuje, da ako je to vzročaj se dolg razdeli med somišljence in njim piše koliko pride na vsakega, da marsikdo bi dal desetek ali še več.

Jaz se zahvalim Franku Klunu za dobro voljo in je dobra ideja; ne vemo pa koliko jih je istega mišljenja kot je on. Sicer bomo imeli kampanjo za prispevke, ki pa temu koledarju ne bi dosti pomagala, ker predno gre tako kampanja v razmah, vzame precej časa. Bo vseeno prej koledar gotov kot bi pa prišel denar skupaj. To je zadnje leto, da je koledar tako pozoren, da prihodnjega bomo začeli delati že v maju namesto v septembru.

Eveleth, Minn. — John Germ je poslal naročilo in znesek za Kerno Slovar.

Ely, Minn. — Jacob Kunstelj je poslal članarino Prosvetni matici za društvo Prvi Majnik št. 268 SNPJ, znesek \$6.

Duluth, Minn. — John Kobi, član porotnega odseka SNPJ, je obiskal ta urad, ko se je mudil v Chicagu na letni seji SNPJ. Tu sva se malo pogovorila in med tem je obnovil naročnino ter prispeval listu v podporo \$2.

St. Louis, Mo. — John Spillar peti distriktni podpredsednik SNPJ se je minuli teden udeležil letne seje SNPJ, in ob enem obiskal ta urad, da sva se malo pogovorila.

Cleveland, Ohio — Matt Petrowich, predsednik gospodarskega odseka SNPJ, je obiskal ta urad, ko je bil v Chicagu minuli teden, na seji glavnega odbora SNPJ. Tu smo se malo pogovorili in med tem prispeval listu v podporo \$5.

John Krizmančič je obnovil naročnino.

Cleveland, Ohio — Anton Jankovich se je ponovno oglasil in nam poslal štiri imena novih naročnikov, ki so Joseph Sustarich, John Oshaben, Joseph Ivancich in Frank Pozar. Potoži, da ni še pravil: Take stvari vzaimejo čas. Samo, da gre na bolje, potem lahko upamo, da bo vse dobro.

Se Cleveland, Ohio — Dr. F. J. Kern je odpisal na moje vprašanje glede Kernovega Slovensko-Ameriškega berila. Zaloge zdaj ni, če se bo po povpraševanje po njih nadaljevalo, jih bo mogoče dal ponatisni, a priponni, da tisk je zelo drag. Ker imam več takih vprašanj, bo mogoče to poročilo komu služilo v odgovor. Ameriško-Slovenske slovanje pa imamo v zalogi, te lahko dobite kdor jih želi. Knjiga stane \$5.

Euclid, Ohio — John Pollock je poslal članarino Prosvetni matici za dramsko društvo Ivan Cankar v Clevelandu. Znesek \$6.

Maple Heights, Ohio — Frank Vrcek je poslal \$5, za kritijo naročnino. Ob enem pravi, da je prej vedno Tone Zornik skrbel zato, da je bila naročnina točno plačana, ker se je vedno tam ustavil in navadno imel prenosilce pri Vrcku. Vrcku pa, da je Zornik toliko ozdravljal, da gre lahko zopet po naselbinah.

Včasih se kateri zastopnik potosi, da je težavniti iti k naročnikom, pa kot zgleda, da Zornik je dobrilosel kamor pride. Želim, da bi bili vsi zastopniki povsod — dobrilosel, ker v resnici imajo res težko delo. Priti v hišo in nadlegrovat nekoga in včasih se kako trpko požreti, si lahko vsak predstavlja, da ni posebno prijazno. Iz tega urada smo hvaležni vsem, ki vrše tako delo in tudi onim, ki gredo tem zastopnikom na roke, ker le na ta način je bilo mogoče obstati temu listu 45 let, in upamo, da v skupnem delu bo še lahko šel en čas naprej.

St. Clairsville, Ohio — Joseph Skoff je poslal članarino Prosvetni matici za federacijo društva SNPJ, v vzhodnem Ohio in zapadno W. Virginijo. Znesek \$12.

Poslal je tudi članarino Prosvetni matici za društvo št. 562 SNPJ, znesek \$6. Ob enem je obnovil naročnino na list in prispeval v tiskovni sklad \$2.

Obe gori omenjene organizacije so ostale včlanjene brez opomina.

Bridgeville, Pa. — John Kvarlich je poslal listu v podporo \$44.45, ki ob enem poroča, da je na zadnji Federacijski seji SN.

(Konec na 3. strani.)

Joško Ovenc:

RAZGOVORI

O zgodovini Mehike
(Nadaljevanje.)

Lazaro Cardenass je nasledil bolj konservativni Avila Camacho. Spominjam se na tisto volilno leto 1940, kajti bil sem takrat v Mexico-Cityju. Cardenas je zagotovil Mehikanem svobodne volitve in bilo je precej kandidatov v volilni borbi. Med glavnimi so bili kajpada Camacho, katerega je imela na listi državna stranka PRM. (Partida revolucionari Mexicana), na skrajni levici je bil Franciscus Mugica ter Juan Andreu Amazan, katerega je podprtla cerkev in vsa reakcija. Almazan je bil zelo nevaren kandidat. Imel je veliko prirvzenec. Spominjam se, kako smo vsak večer z mojo ženo in hčerkjo opazovali iz okna mojega hotela Almazanov glavni stan, kateri se je nahajal ravno čez ulico. Prostor je bil vedno poln in ga bilo večera, da se niso nasprotni stranke spopadle na ulici. Camacho je v predsedniških volitvah zmagal, če je bilo pošteno — nevem. Almazanovi še danes trdijo, da ni bilo. Njegova vlada je bila konservativna, ter je trajala za časa druge svetovne vojne. Bil je tudi on, kateri je napovedal vojno osišču, ter je na vse načine pomagal zaveznikom. Začasna njegova vlada je se je katoliška cerkev ponovno opomogla ter se njihova fašistična organizacija Sinarquistov zelo razširila. Kar je bilo najslabše je bila polna pasivnosti glede vojnih profitov. Mehika je imela vojno prosperitet, katera pa ni zadevala nižine naroda. Čene so silno narastle — dočim ni bilo nobene živilske kontrole nad cenami kot je bilo naprimer pri nas. Cena riža in koruzi se je potrojila. In to je glavna hrana poleg fižola za navadnega delavca. Hleb kruha je narastel na eden peso — kar je za reveža kateri zasluži dva in pol pesa na dan — ogromna cena. Bilo je precej izgredov in končno je vladavendar le poseglja in napravila nekakšno kontrolo nad požrešnimi trgovci. Vlada je skušala izbrisati davke od vojnih profitov, kar je bilo nekaj slenčega kot se navadno zgodi v Franciji ali Italiji — Številke so velike ali bogati faloti se vedno izrežejo s čisto majčkeno vsoto . . .

Ali kljub temu je bila Camachoova vlada progresivna. Zidale so se šole, bolnice ter druge javne naprave. Se posebno se je mehiška vlada vrgla na polje komunikacije. Na vseh krajih so se gradile ceste, delali novi mostovi ter vršili načrti za industrializacijo. V istih smernicah dela danes tudi nova vlada pod predsednikom Miguelom Alemanom. Počasi se dviga mlahi Mehika iz suženjstva kolonialne in kreolske prošlosti. Z novo industrializacijo, katera je v polnem zamahu, ter boljšo in modernejšo agrikulturo, bo stopila na prvo mesto ameriških latinskih republik. Dočim ni revolucionarni tempo več tak kot je bil nekdaj, je vendar Mehika skoraj edina dežela z izjemo Uruguayja med temi latinskim dr-

(Konec na 3. strani.)

Tole mi ne gre v glavo?

Z UPRAVNIKOVE MIZE

(Konec s 1. strani)

PJ društva zapadne Pensylvanijske je odobrila listu v podporo iz blagajne \$25 in med navzocimi zastopniki je bilo prostovoljnih prispevkov \$19.45, kar znese kot zgornji omenjeni. Tudi ta federacija ni bila opomnjena in je kakor druge, ostala iz zavednosti včlanjena v tej ustanovi.

Johnstown, Pa. — Andrew Vidrich, član porotnega odseka SNP, se je tudi oglašil tu v uradu, ko je poselil letno sejo SNPJ.

M. Petrovich, A. Shular in A. Vidrich so bili vsi skupaj tu; razmotrivali smo o Proletarcu in Kolegiju, v mislih in željah smo si enaki, pa to ne odteha potreb. Vsi glavni odborniki SNPJ, ki so obiskali ta urad so omenjeni pod njih mestom.

Strabane, Pa. — Jacob Pavicic sporočam, da sem poslano prejel.

Universal, Pa. — Michael Kuemer, član nadzornega odbora SNPJ, je tudi obiskal ta urad s svojim sinčkom, ko se je nahajal pod njih mestom.

West Newton, Pa. — John Kobe je poselil naročino za šest kolegarjev.

Milwaukee, Wis. — Jacob Rössle je poselil naročino zase in z Jacoba Schmauta.

Milwaukee, Wis. — Mary Vasile je poslala članarino Prosvetni matici za društvo Venera št. 192 SNPJ. Znesek \$12 ter želi te ustanovi mnogo uspeha. Tudi to društvo je ostalo včlanjeno v tej ustanovi brez opomina.

Rock Springs, Wyo. — Frank Remitz je obnovil naročino in poslal naročino tudi za Franka Gruma, ki je prispeval listu v podporo \$1 in Remitz \$1.20. Drugo sporočilo se vzame na znamenje.

Superior, Wyo. — Jacob Bergant je poselil naročilo in znesek za kolegar, sicer je to poslat Prosveti, in brat Godina je vsto izročil temu uradu. Večkrat se prijeti, da ima upravniki Prosvete posel z našimi naročili, ki so poslana na omenjeni urad in jih br. Godina nam izroči.

Herminie, Pa. — Antonu Zorniku so obnovili naročino Sam Debelak, Belle Vernon, Pa., ki je tudi prispeval listu v podporo \$2; Martin Lapanja in Frank Zupancic, Clarksville, Pa. Lapanja je prispeval listu v podporo \$1. August Malinich, Broughton, Pa., Dr. F. J. Arch, Martin Mirt in George Witkovich, vsi iz Pittsburgha, Pa. M. Mirt je prispeval listu v podporo \$1. Louis Dornik in Peter Pavlovich iz Uniontowna, Pa. To pot Zornik nič ne piše kako se počuti, toda vidimo, da je stalno na delu, kar je dobro znamenje.

Cleveland, Ohio — John Krebsko obnovili naročino Frank Belaj, Frank Hribar, Mary Peterlin in klub št. 27 JSZ. Ob enem je poselil tudi dopis, oziroma spomenico za pokojnim Andrejem Bogatajem, ki je umrl.

**KAJ LAHKO STORI
VSAKDO IZMED NAS
V KORIST
"PROLETARCA"?**

- Pridobivajmo mu NOVIH naročnikov
- Obnavljajmo naročino TOČNO čim poteče
- Agitirajmo med drugimi naročniki, da storite isto
- Prispevajmo v PROLETARCEV tiskovni sklad in priporočajmo to tudi drugim
- Oglasujte v PROLETARCU prirede društva in druge stvari
- Naročajte slovenske in angleške knjige iz PROLETARCEVE knjigarnice
- Poskrbite, da si naroči AMERISKI DRUZINSKI KOLEDAR vsi tisti, ki tega še niso storili
- Naročite KOLEDAR tudi svojem v starem kraju in enako PROLETARCA.

Vsakdo naj storiti za naš list kolikor more, pa bomo vse težave zmagovali!

tro pride na dan, da imajo Slovani kak izum, paže začenejo krik, da je kak vohom izdal Ameriko.

Kakor nam hočejo, da bi razumeli je, da če bi ne bilo Nemcov, Angležev, Grkov in Italijanov, bi sploh civilizacije ne bilo. No! — pa saj je vseeno ni.

Prilagam denarno makaznico \$15, kar naj krije enoletno naročino, en koledar in drugo pa listu v podporo.

Pozdrav vsem Slovencem.

— John Selak.

S seje Sansove eksekutive

V soboto 11. februarja se je vršila v Chicagu redna seja Sansove eksekutive. Razpravljalno se je v prvi vrsti o pripravah za 4. Sansovo konvencijo, ki se bo vršila v Slovenskem dežavskem domu, Waterloo Rd., Cleveland, Ohio, dne 27. in 28. maja. Volitve delegatov in zastopnikov se bodo vršile v aprili in maju.

Na podlagi sporočila, da je Ameriški slovenski kongres na svoji detroitski seji obošil Jugoslavijo in jo pričel neupravljeno napadati in strupeno klevetati po liniji informirova ter da je Narodni odbor to storil na priporočilu eksekutivnega tajnika Pirinskija brez kakega zadnega mandata od strani konгрresa samega, je eksekutiva Sansa zaključila, da izstopi iz vrst ASK ter da se Sansovi zastopniki v kongresu razrešijo te dolžnosti.

Na poročilo tajnika, da je v Sloveniji zopet nastala potreba po antibiotiku streptomycinu, je eksekutiva odobrila nabavo na daljnih 2,000 gramov tega zdravila. Seje se udeležili E. Kristan, F. A. Vider, A. Krapene, M. G. Kuhel, M. Medvešek, M. Cetinski, F. Aleš, V. Grill, I. Boštjančič in F. Japič.

— Tajništvo Sansa.

Škoda zmanjšanja

Cuver City, Calif. — Kakor izgleda Proletarec res potrebuje podporo za svoj obstoj. Žal, da sta mu dve strani odzviti, ker jaz ga rad čitam, pa če bi imel še več strani.

Delavske razmere v Californiji so bolj slabe. Dosti ljudi je brez dela; posebno teško je delo dobiti onim, ki pridejo iz drugih krajev zato bi ne svetoval nikomur hodiči sem za delom.

Tekmovanje se zopet opaža posebno v stavbniški industriji. Vsi, ki pridejo od zunaj, si že kupiti dom in dobiti delo, dele pa ni.

Celo svetovne razmere so tudi tako slabe v vseh ozirih. Sploh ni več vredno ameriške časopise čitati ali poslušati radio. Saj se drugoga ne sliši kot o bombah in o komunizmu. Slovane imajo za malopredne in zatelebane. Češ, da vse iznajdbe, ki jih imajo so jih pokradli bodisi v Nemčiji ali pa v Ameriki. Kakor hi-

(Konec s 1. strani) dov, s katerimi bodo v bodočnosti gradili svojo državo.

Velik vzhodni vpliv ima tudi pionirska organizacija. Pionirji tekmujejo med seboj v pridnosti, v šolskih uspehov itd. In ker prav kot pionirji dosegajo najlepše uspehe, jih ljudska oblast se posebej za to nagradi. Pionirska mesta, železnice, otroška igrišča, avtobus, pionirska pošta vse to imajo jugoslovenski pionirji. Pod takimi pogoji in takim vodstvom se tudi najmlajši razvijajo v delovne, vedre, zdrave graditelje socialistične domovine.

— L. T.

KOMENTARI

(Konec s 1. strani) tajnik ASK, George Perinsky.

On je bil vedno zvest vetrui iz kremlja. Bil je v tej deželi vsled svojih komunističnih aktivnosti že mnogo preganjan in zasišvan, a se mu je posrečilo še ostati tu, četudi priznava, da je član partije. Po rodju je iz Macedonije in v kolikor more, pomaga tamošnjim kominformovcem delu za ločitev Macedonije od Titove Jugoslavije. So to sploh stvari, ki so take kakor so bile, kajti Perinsky — čeprav je sedaj persona non grata, se ni nič spremenil. Le Tito se je. In tako so sedaj eni z njim, drugi pa sledi politiki kremlja kakor so ji prej.

— Tajništvo Sansa.

RAZGOVORI

(Konec s 2. strani)

zavami, katera si je ohranila demokratično ljudsko vlado in kjer podpira država razne panoge in metnosti. Mi želimo tem ljudem kateri so toliko trpeli v prošlosti res boljšo in svetlejšo bodočnost.

(Konec.)

Naše gibanje.

Seja Proletarčevega odbora, katera se je vršila zadnji pondeljek v zares slabem vremenu, je odobrila velik in obširen program za našo jubilejno leto. O tem programu bomo obširno razpravljali v prihodnjih številkah.

Proslava 40-letnice. Naprej v Milwaukee je sijajno izpadla. Več o tem prihodnjici.

Tehnika in znanost

Pridobivanje hormonov iz kitov

Hormoni so snovi, ki jih v telesu izločajo posebni organi, imenovani žlez. Ce žlez cloveškega telesa ne delujejo pravilno, nastopajo v našem organizmu motnje, ki se izražajo tudi z zunanjimi znaki. V teh primerih se moramo posluževati hormonskih zdravil. Te hormone, ki so se stavne omnenjih zdravil, dobivamo od živali ali jih pa tudi v kemičnih laboratorijih umetno izdelujemo. Vendar je pa pridobivanje hormonov iz živalskih žlez zelo zamudno in težavno, ker so žlez zelo majhne. Prav za prav ne izločajo kiti prav nič večjo količino hormonov kakor druge, v ta namen deločene živili. Vendar so pa kitovi organi, ki izločajo hormone tako veliki, da je tovrstno delo mnogo lažje. Zato v edno večji meri uporabljajo kitove organe z notranjim izločevanjem za pridobivanje hormonov.

Novo zdravilo proti jetiki

Znanstvenik Selman Waksman, ki je dal bolnikom znanoto zdravilo streptomycin, je pred kratkim s svojimi sodelavci odprteli neko novo snov, ki uničuje povzročitelje jetike. To snov je imenoval neomicin. Vendar pa je raziskovanja ter preizkušanja neomicina na bacile jetike še v početku. Toda cloveštvu upa, da bo ta snov v kratkem uspešno orožje v boju proti jetiki.

Novo zdravilo proti jetiki

da prejmete drugi ali

tretji opomin o

potečeni naročnosti.

Obnovite jo čim

vom poteče. S tem

prihranite upravi na času

in stroških, ob enem pa

izvršite svojo obveznost

da prejmete drugi ali

tretji opomin o

potečeni naročnosti.

Obnovite jo čim

vom poteče. S tem

prihranite upravi na času

in stroških, ob enem pa

izvršite svojo obveznost

da prejmete drugi ali

tretji opomin o

potečeni naročnosti.

Obnovite jo čim

vom poteče. S tem

prihranite upravi na času

in stroških, ob enem pa

izvršite svojo obveznost

da prejmete drugi ali

tretji opomin o

potečeni naročnosti.

Obnovite jo čim

vom poteče. S tem

prihranite upravi na času

in stroških, ob enem pa

izvršite svojo obveznost

da prejmete drugi ali

tretji opomin o

potečeni naročnosti.

Obnovite jo čim

vom poteče. S tem

prihranite upravi na času

in stroških, ob enem pa

izvršite svojo obveznost

da prejmete drugi ali

tretji opomin o

potečeni naročnosti.

Obnovite jo čim

vom poteče. S tem

prihranite upravi na času

in stroških, ob enem pa

izvršite svojo obveznost

da prejmete drugi ali

tretji opomin o

potečeni naročnosti.

Obnovite jo čim

vom poteče. S tem

prihranite upravi na času

in stroških, ob enem pa

izvršite svojo obveznost

da prejmete drugi ali

tretji opomin o

potečeni naročnosti.

Obnovite jo čim

vom poteče. S tem

prihranite upravi na času

in stroških, ob enem pa

izvršite svojo obveznost

PROLETAREC

CHICAGO, ILL., February 22, 1950

EDUCATION
ORGANIZATION
CO-OPERATIVE
COMMONWEALTH

VOL. XLV

Truman Uses Taft-Hartley

We are not ready to say that the Taft-Hartley law has been justified by President Truman's reluctant use of that statute against miners. We are not interested in that phase of the situation that has developed out of the refusal of the nation's miners to mine coal.

However, if the law is not necessary it is now up to Mr. Truman to tell us why he did not do something else to put an end to a development that was menacing the economy and the health of the nation.

What interests us most is why the President did not do something to make the owners of the coal industry offer terms that were satisfactory to the miners. Surely there are two sides to the question and two angles of approach to its solution.

Of course we think we know the answer to the question we are raising. As of now, the mines — and all the industries upon which the nation depends — are the property of private owners. Item number two is that the sole purpose of operating any industry, so far as the owners are concerned, is to make a profit. And a third item is the fact that legal compulsions still are directed against workers and not against owners.

If there were another great wave of unemployment tomorrow the officials who run our government would be without a law to compel the owners to open their industries and permit the American people to produce wealth for their own use and welfare. Thus it appears that public welfare is important only when the few who own what everybody needs can make a profit by permitting "their" property to be used.

It all depend upon viewpoint. The question is: What is important?

Public welfare is important when it is menaced by the actions of workers. It ceases to be important when the welfare of the public comes in conflict with the ability of owners to exploit workers for owners' profits.

Back in 1929 the national economy collapsed and before long there were approximately 20-million people out of work. The less than half-million coal miners who decided to unemployed themselves in a strike for higher wages are insignificant as to number when compared to the number of people who were unemployed against their own wills then. But did the government think that was important enough to order the industries to resume production? Not much. First the profit-demands of the owners had to be met.

And so when Franklin D. Roosevelt came to power he fostered an artificial scarcity of things—not that the workers should have jobs—but to make it possible for owners to profitably employ workers.

Well, that's capitalism! Despite all the talk that one hears about a "welfare state," every crisis finds government compunctions directed against the workers and not against the owners. There is no Taft-Hartley law to open industries to the people just because the people need what the industries might produce. That would be unthinkable by anybody but a Socialist.

Even the workers of America haven't yet realized that the same government that is used to keep them on the job for private profit could be used to keep the industries operating for human welfare. But it could be that way—and quite logically would be—if the people owned the nation's resources and operated them collectively and democratically for their own purposes.

But until then? Well, perhaps the Taft-Hartley law really is necessary to safeguard the capitalist private-profit system. At least Mr. Truman now thinks so.

Capitalist Insanity

Paying \$1.85 for a hundred pounds of potatoes, then covering them with a dye that prevents people from eating them and, finally, selling them back to the farmers for cattle feed at one copper cent per hundred pounds is pretty nearly the acme of economic and social insanity.

We say "pretty nearly" because all the time the government was buying those potatoes to give the farmers a profitable market, it was permitting other potatoes to be shipped into this country from Canada. We just don't seem able to find the right word to describe that phase of the situation.

The same story applied to eggs, which were bought and let rot while other eggs were being imported from China.

The most damning point we can make against the capitalist private-profit system is that such ridiculous policies are necessary to the survival of capitalism.

Don't you think it would be a good idea to scrap a "way of life" that can be maintained only by waste and subsidy and inaugurate an economy under which wealth is produced to be used instead of wasted?

'Insiders' Oust Owners from Control of Corporations

When Supreme Court Justice William O. Douglas was chairman of the Securities and Exchange Commission, he often pointed out a "revolution" which has taken place in American corporations.

They used to be run by people who owned them. Now, Douglas said, more and more corporations are bossed by "self-perpetuating insiders"—officers and directors who often own no stock in "their" companies.

Two almost startling examples of that were revealed. The first one came when Congressman Celler of New York chairman of a House committee investigating "monopoly power," asked Carroll M. Shanks, president of the Prudential Insurance Company, how the directors of that giant concern are elected.

At first, Shanks insisted that as Prudential is a "mutual" company, members of its board of directors are elected by the policyholders. Then he admitted that, "as a practical matter," the board elects and re-elects its own members.

No "independent" candidate could even be "nominated," unless he got a petition signed by 31,000 policyholders. Shanks' acknowledgement. That would be a miracle.

So Shanks finally agreed with Celler that "Prudential, the second look fat."

Where is He?

The best diplomat of all is the man who can convince his wife that all the new styles make her

look fat.

Zarja Members in "Vida Grantova"

A half dozen members of our singing society "Zarja" have taken time out from their already busy schedules to take large and small parts in the unique stage presentation of "Vida Grantova."

We might explain that this play is being staged by the Progressive Slovene of Cleveland in part and belated observation of the fifteenth anniversary celebration of the national organization.

Always ready to contribute their bit toward Slovene culture, our members namely, Katherine Jurman, Mary Bozich, Josephine Turk, Andy Bozich, Frank Kokal, and Andrew Turkman, only a few from a cast of sixteen have been rehearsing with critical enthusiasm for a good many weeks.

Much thought and time have been exerted by John Steblaj and Vida Shiffner in selecting the cast and more thought, time, study, and painstaking exactness have gone into the direction of the play by these same two energetic and capable individuals.

This drama depicts the rise of industrialism in Jugoslav in the years shortly after the first World War and its effects on the individuals influenced by the accumulation of wealth and power. One group that is affected, particularly, by this new life is the family of Grant, for with the fortune of ease and luxury comes the unscrupulous dictation by the family head, Mihail Grant. The family rebellion against the tyrannical Grant and the outcome of the rebellion constitutes the entire plot of this play.

It will be interesting to see the reaction of the American audience to this premiere showing of "Vida Grantova," knowing that the Ljubljana Players in Jugoslavia, adopted it as one of the best among their repertoire.

Florence Yeraj-Slaby should receive a special remark for the portrayal of the emotional wife of Grant able to rise above her frustrations and emerge into a new woman, strong and intelligent, symbolizing the beginning of a new and finer, more useful life for the Slovene woman as a whole.

Mr. John Steblaj, well known veterans actor among the Slovenes, handles the part of Michael Grant, as only one of his vast experience could.

Tom Zaitz and Andrew Turkman take the parts of the younger half brothers, each hating the older Grant in his own way for his power over them and for his brutal treatment of those subversive to him.

Tom Zaitz as Tomo takes the hate as a matter of course and consequently lives a life of pleasure, taking what he can get, where, when, and no matter how.

Andrew Turkman as Andrej is a sensitive humanitarian of high principles who harbors the intense hate while he suffers an unreturned love for his brother's wife. The futility of it drives him, eventually to a disastrous conclusion.

Mrs. Josephine Milavec-Levstik, Flo Unetic, Florence Zalokar, Sue Mramor, Sophie Subel, John Ceh, and Anton Eppich are others that contribute to the essentials of the plot.

We venture to predict that this presentation is going to set a new and higher standard of stage production among the Cleveland Slovenes so your 75 cents for admission to "Vida Grantova" will be well spent at the showing, Sunday, February 26 at 3 p.m. at the S.N.D. on St. Clair.

Mercy By SHAKESPEARE

The quality of mercy is not strain'd; It droppeth as the gentle rain from heaven

Upon the place beneath. It is twice blessed;

It blesseth him that gives and him that takes;

Tis mightiest in the mightiest; it becomes

The thrond monarch better than his crown;

His sceptre shows the force of temporal power,

The attribute to awe and majesty, Wherein doth sit the dread and fear of kings;

But mercy is above this sceptered sway;

It is enthroned in the hearts of Kings,

It is an attribute to God Himself;

And earthly power doth then show likest God's

When mercy seasons justice.

They never sought in vain that sought the Lord aright.—Burns.

Be true to your own highest convictions.—Channing.

Press Kowtows to A.&P.; Shows It Pays to Advertise

It pays to advertise! The Great Atlantic & Pacific Tea Company offered some striking additional evidence of the truth of that slogan.

Readers will recall the background of the A. & P. case. Several years ago, the A. & P. was found guilty in Federal court of criminal violation of the anti-trust laws; the company and its officers were fined \$175,000. The sentence was upheld in the United States Circuit Court of Appeals.

However, the Department of Justice found that the company was going serenely ahead with the same or similar illegal practices, so it launched civil action to stop the law violations. Also, it proposed breaking up A. & P. into several companies so as to prevent recurrence of monopolistic practices.

Ordinarily, a company facing such charges would hire lawyers and answer in the courts. Instead, the A. & P., already one of the country's largest advertisers, flooded the press with big new "ads," ridiculing the government's case and attempting to frighten housewives into the belief that the suit would increase food prices.

Congressman Wright Patman (Dem., Tex.) estimated that the A. & P. spent \$5,000,000 on this one advertising campaign.

That got results. The great majority of the daily newspapers of the country sprang to the defense of A. & P. with editorials, cartoons, columns, slanted news stories and other material.

Now the A. & P. has put these editorials and other material together in a huge 96-page collection, of full newspaper size, weighing nearly a pound and a half. Copies were shipped out at immense cost to a vast mailing list, including members of Congress, state lawmakers and other public officials.

This was an attempt, by sheer bulk, to persuade the "leaders of public opinion" that the A. & P. was right and the government was wrong.

Included in the mammoth document were editorials from perhaps 90 per cent of the country's daily newspapers. Almost to the last publisher, they supported the corporation which helped support them by buying a lot of space. Thus, A. & P. found it was justified in its belief that "it pays to advertise" if you want the newspapers on your side.

Strange Tale of Two Dogs, One Cat

Dogs are noble animals and a lot of people like cats, but there's a limit to what two dogs and a cat should cost American taxpayers. At least, that's the opinion of Marvin Jones, former congressman from Texas, and now chief judge of Uncle Sam's Court of Claims.

It seems that a State Department employee named Pedersen, his wife, and her "pets" — two dogs and a cat — were in Turkey during the war. They set out for home in the United States, and got as far as Egypt.

There, because American ships and planes were needed to carry fighting men, the Pedersens ran into a little trouble. They could get transportation for themselves, but not for Mrs. Pedersen's pets, and she refused to go without them.

Finally, Mr. Pedersen left, but Mrs. Pedersen stayed in Egypt more than two months. According to Jones, the Egyptians would have been glad to get rid of her. She "irritated" officials. An "innkeeper" asked her to leave, because "she insisted upon bathing her two large dogs in the public bathrooms." Only when she "carried her point" did she leave — with her pets — "on an American freighter."

For the entire period they were "en route" from Turkey to the United States, the Pedersens submitted a bill to Uncle Sam, "per diem" charges for each and every day. The total came to \$1,742. Jones cut that down to \$450, before "okaying" the bill.

Annual Meeting of JSLA

On Saturday evening, February 25, members of the Jugoslav Savings and Loan Association of Chicago will meet at the Slovene Labor Center, 2301 South Lawndale Avenue, for their annual meeting.

Joseph Owen, President of the association, will call the meeting to order at 8 p.m. sharp, and will begin the order of the day. Reports on the financial condition and progress during the past year will be reported on by Donald J. Lotrich, secretary, as well as other officers and directors.

We venture to predict that this presentation is going to set a new and higher standard of stage production among the Cleveland Slovenes so your 75 cents for admission to "Vida Grantova" will be well spent at the showing, Sunday, February 26 at 3 p.m. at the S.N.D. on St. Clair.

Tom Zaitz as Tomo takes the hate as a matter of course and consequently lives a life of pleasure, taking what he can get, where, when, and no matter how.

Andrew Turkman as Andrej is a sensitive humanitarian of high principles who harbors the intense hate while he suffers an unreturned love for his brother's wife. The futility of it drives him, eventually to a disastrous conclusion.

Mrs. Josephine Milavec-Levstik, Flo Unetic, Florence Zalokar, Sue Mramor, Sophie Subel, John Ceh, and Anton Eppich are others that contribute to the essentials of the plot.

We venture to predict that this presentation is going to set a new and higher standard of stage production among the Cleveland Slovenes so your 75 cents for admission to "Vida Grantova" will be well spent at the showing, Sunday, February 26 at 3 p.m. at the S.N.D. on St. Clair.

Tom Zaitz as Tomo takes the hate as a matter of course and consequently lives a life of pleasure, taking what he can get, where, when, and no matter how.

Andrew Turkman as Andrej is a sensitive humanitarian of high principles who harbors the intense hate while he suffers an unreturned love for his brother's wife. The futility of it drives him, eventually to a disastrous conclusion.

Mrs. Josephine Milavec-Levstik, Flo Unetic, Florence Zalokar, Sue Mramor, Sophie Subel, John Ceh, and Anton Eppich are others that contribute to the essentials of the plot.

We venture to predict that this presentation is going to set a new and higher standard of stage production among the Cleveland Slovenes so your 75 cents for admission to "Vida Grantova" will be well spent at the showing, Sunday, February 26 at 3 p.m. at the S.N.D. on St. Clair.

Tom Zaitz as Tomo takes the hate as a matter of course and consequently lives a life of pleasure, taking what he can get, where, when, and no matter how.

Andrew Turkman as Andrej is a sensitive humanitarian of high principles who harbors the intense hate while he suffers an unreturned love for his brother's wife. The futility of it drives him, eventually to a disastrous conclusion.

Mrs. Josephine Milavec-Levstik, Flo Unetic, Florence Zalokar, Sue Mramor, Sophie Subel, John Ceh, and Anton Eppich are others that contribute to the essentials of the plot.

No Floods in the Valley

The Ohio, the Wabash and the Mississippi Rivers have made 1950 already one of the worst flood years in history. Thousands of persons in the river valleys have suffered and lost their homes. Millions of dollars in damage has been done. Precious top soil has washed away.

The Missouri and Columbia Rivers also have threatened to spill over their banks. In the past five years, those two streams have flooded millions of acres and done billions of dollars in damage.

Residents living along the Tennessee River, however, don't have to fear floods. Why? The answer, of course, is the Tennessee Valley Authority.

We have been told that TVA is impractical. That it is pie-in-the-sky stuff. That it is "socialism" for the Government to operate hydroelectric projects and to control floods.

Question for Congressmen from other river valleys: Which is better, living in "socialism" or in water? —League Reporter.

G. M. Hopeful

Record-breaking profits of \$600 million by General Motors last year resulted in total dividends of \$8 including an "extra" of \$3, on stock with a par value of \$10 a share. That the corporation expects to do as well or better this year is indicated by action of the directors in boosting the quarterly dividend rate from \$1.25 to \$1.50 a share.

Following the meeting, refreshments, liquid and otherwise, will be featured.

All members should plan on attending Saturday evening, February 25, 1950, 8 p.m.

WORD PICTURE

Student in Art Class: "That, sir, is a cow grazing."

Puzzled Art Teacher: "Indeed? Where is the grass?"

Student: "The cow has eaten it."

Art Teacher: "But where is the cow?"

Student: "You don't think she'd be silly enough to stay there after she'd eaten all the grass, do you?"

They never sought in vain that sought the Lord aright.—Burns.

Be true to your own highest convictions.—Channing.

We cannot control the evil tongues of others, but a good life enables us